

DVE PESMI

Janez Ovsec

GLAS

Ne bom te dolgočasil
s pripovedovanjem.
Kaj bi vse to!

Zlekniva se med trave
in pustiva,
naj prenikne
razodetje.

V molku razdajajočih krošenj
je mnogo ptic
in v tvojih licih
rdečica
nedolžne navzočnosti.

Ne bi rad rnil
s šumom
tvoje mrežice.
Večne tišine
v zadržanem mrenju
tko peruti
tihega A
v še tišji U.

JADRA VEČNOSTI

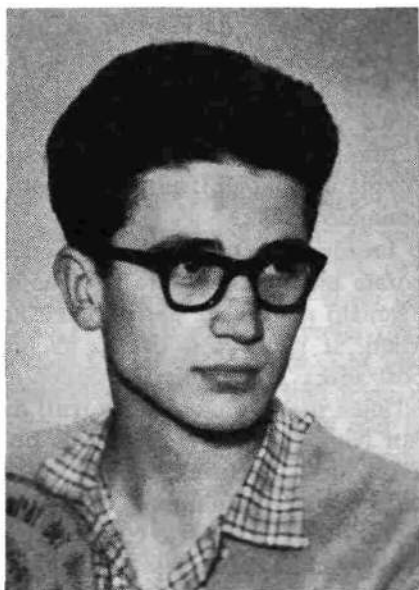
Duša velikega,
jasnega dne.
Jadro večnosti.
Jedro mojega plimanja.
Žena se slači
v radost svojega ljubega,
jaz odlagam
telo za telesom.
Skozi neskončno prihajanje
predrem opno atoma,
omahnem v vesoljno naročje.

Pozabljam danes
in samo ljubim.
Tako živim.

Žarenje v stvarih sem,
a v sebi sem sonce zavedanja.
Nisem več v tem
in tem
in vem,
da sem.

Sedaj se dobro spominjam.

Nikdar se nisem rodil
in nikdar ne bom umrl.

SLAČENJE (odlomek)

Boro Kostanek

Boro Kostanek, s prvim imenom Florian Lipusch, je bil rojen leta 1937 v Lobniku pri Železni Kaplji kot sin gozdnega delavca. Vojno, čeprav še majhen otrok, je doživel v vsej njeni grozovitosti: v nemškem koncentracijskem taborišču so mu ubili mater.

Kostanek je doštudiral za učitelja, zdaj poučuje na šoli v Remšeniku pri Železni Kapli. Vse od časa študija na učiteljskišči, ko je začel tudi pisati, je ostal zelo aktiven v kulturnem in družbenem življenju na Koroškem. Pomembno delo je opravil, in ga še opravlja, kot urednik literarne revije Mladje (doslej je izšlo devet številok), okrog katere se je zbrala pomembna in delovna skupina mladih slovenskih koroških intelektualcev. Več prispevkov iz kulturnega in družbeno političnega življenja slovenskega življa na Koroškem je Kostanek, Florian Lipusch, objavil tudi v naši reviji. S samostojno